

Záznam z 11. jednání Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí konaného dne 9. června 2016

Přítomni: dle prezenční listiny

Jednání zahájil v 09:35 h Jiří Dienstbier, ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předseda Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí (dále jen „Rada“). Konstatoval, že s ohledem na čl. 3 odst. 2 Jednacího řádu byla při zahájení jednání Rada usnášeníschopná (přítomni byli 3 členové a 10 náhradníků). Úvodem přivítal přítomné a přednesl navržený program jednání s dotazem, zda má někdo návrhy či připomínky.

Tomáš Vyhnánek, náměstek ministra financí, navrhl předřazení bodu týkajícího se ochrany oznamovatelů před jmenováním nových členů Rady – námitky proti tomu nikdo nevznesl.

Jan Štern požádal o projednání zamýšlené organizační změny v působnosti Policie ČR (slučování útvarů). Současně vyjádřil nespokojenost, že tajemník Rady nepřipravil včas podklad pro projednání tohoto bodu, ač o to byl požádán 3 dny před jednáním Rady. Tajemník Rady Dalibor Fadrný zdůvodnil, že tato věc může být na jednání Rady diskutována (na to má jakýkoli člen Rady právo), avšak dle čl. 2 odst. 1 písm. e) Statutu nelze zasahovat do samostatného nebo nezávislého výkonu působnosti dotčených členů nebo subjektů, které reprezentují. Rovněž zdůraznil, že dosud nedisponuje žádným relevantním podkladem k této záležitosti (lze vycházet pouze z mediálních informací). Jan Štern požádal o zařazení tohoto bodu na jednání Rady – o tomto návrhu bylo hlasováno samostatně (návrh byl přijat).

Jiří Dienstbier nechal hlasovat o programu jednání Rady, který byl schválen v tomto znění:

1. Jmenování nových členů Rady za neziskový sektor
2. Návrh alternativ legislativního řešení ochrany oznamovatelů
3. Vyhodnocení zkoušek spolehlivosti – analýza pro případné rozšíření zkoušek na další osoby působící v orgánech veřejné moci
4. Návrh Akčního plánu České republiky Partnerství pro otevřené vládnutí (OGP) na období let 2016 až 2018
5. Organizační změny v působnosti Policie ČR
6. Různé

Jiří Dienstbier zrekapituloval, že od posledního jednání Rady došlo vládou k projednání Výroční zprávy Rady za rok 2015 (pro informaci), návrhu poslance Andreje Babiše na vydání zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele a o změně dalších souvisejících zákonů (vláda přijala neutrální stanovisko) a vláda rozhodla o neposkytnutí finančního příspěvku Partnerství pro otevřené vládnutí (dále jen „OGP“; tato skutečnost nemá vliv na členství České republiky v OGP a plnění Akčního plánu; Česká republika má omezená členská práva z hlediska kandidatury do řídicích orgánů OGP). V Parlamentu (Senátu) došlo k zamítnutí novely Ústavy ČR v souvislosti s rozšířením kompetencí NKÚ.

Dále uvedl, že od posledního jednání Rady proběhlo hlasování per rollam o stanovisku Rady k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších

předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (oblast odměňování členů zastupitelstev územních samosprávných celků) – stanovisko bylo přijato, přičemž v souladu s čl. 5 odst. 6 Jednacího řádu Rady je výsledek hlasování uveden v příloze tohoto záznamu.

Závěrem svého úvodního slova uvedl, že na minulém jednání Rady došlo k přerušení projednání věcného záměru zákona o podpoře výzkumu, vývoje a inovací. Projednávání přerušila i Legislativní rada vlády. Radě bude materiál předložen, jakmile bude předkladatelem předložena upravená verze.

Průběh jednání:

1. Jmenování nových členů Rady za neziskový sektor

Jiří Dienstbier uvedl, že v souvislosti s ukončením pracovního poměru Ing. Petra Soukenky v Nadačním fondu proti korupci a PhDr. Radima Bureše v Transparency International Česká republika je nezbytné Radou jmenovat jejich nástupce – Ing. Janusze Konieczneho a Davida Ondráčku, M. A.

Jiří Dienstbier nechal hlasovat o návrhu usnesení:

➤ Usnesení č. XI/1

Rada vlády pro koordinaci boje s korupcí

I. **odvolává** podle čl. 2 odst. 1 písm. f) Statutu Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí **Ing. Petra Soukenku** z funkce člena Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí,

II. **jmenuje** podle čl. 2 odst. 1 písm. f) Statutu Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí **Ing. Janusze Konieczneho** členem Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí,

III. **jmenuje** podle čl. 2 odst. 1 písm. f) Statutu Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí **Davida Ondráčku, M. A.**, členem Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí.

Hlasování:

13 PRO: Dienstbier, Kramaříková (náhradnice za Bělobrádka), Homola (náhradník za Pelikána), Vyhnánek (náhradník za Babiše), Pavlík (náhradník za Zemana), Mitáček (náhradník za Murína), Divincová (náhradnice za Vilda), Přidal (náhradník za Šabatovou), Bartoňová Pálková (náhradnice za Dlouhého), Mandík (náhradník za Lukla), Gargulák (náhradník za Kameníka), Sciskalová, Štern

0 PROTI

0 ZDRŽEL SE

Usnesení bylo přijato.

2. Návrh alternativ legislativního řešení ochrany oznamovatelů

Jiří Dienstbier uvedl, že předložil materiál navrhuující legislativní řešení ochrany oznamovatelů na základě Akčního plánu boje s korupcí na rok 2015.

Kateřina Slezáková, ředitelka Odboru hodnocení dopadů regulace Úřadu vlády ČR, detailněji představila materiál. Odkázala na závazek vlády přijmout „legislativní řešení ochrany oznamovatelů korupce (whistleblowerů)“, uvedený v programových a koncepčních dokumentech vlády (Programové prohlášení vlády, Koaliční smlouva, Vládní koncepce boje s korupcí na léta 2015 až 2017 a jednoleté akční plány boje s korupcí). Cílem materiálu je analýza dostupných opatření a příprava návrhu věcného a legislativního řešení k rozhodnutí vládě. Následně bude

v termínech stanovených Plánem legislativních prací vlády na rok 2016 předložen legislativní návrh do mezirezortního připomínkového řízení v červenci a vládě k rozhodnutí v září. Obsahem materiálu je shrnutí současného právního stavu, mezinárodních závazků, příkladů zahraničních úprav, návrh variant řešení a jejich vyhodnocení. Jako jediné věcně a legislativně přijatelné řešení ochrany oznamovatelů se na základě provedeného vyhodnocení jeví explicitní zakotvení zákazu jeho postihů a znevýhodňování v zaměstnání, resp. diskriminace – včetně související právní úpravy v oblasti přestupků a správních deliktů – ve spojení se zlepšením jejich procesního postavení v podobě zavedení sdíleného důkazního břemene pro tyto případy.

Po vyhodnocení variant řešení je navrhována varianta 1, tj. zavedení explicitního pravidla – do příslušných právních předpisů (zákoník práce, zákon o státní službě, zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a zákon o vojácích z povolání) - podle něhož nesmí být oznamovatel v souvislosti s oznámením protiprávního jednání učiněným v dobré víře a nepředstavujícím nepřiměřený zásah do právem chráněných zájmů nijak postihován či znevýhodňován v zaměstnání. Současně by bylo pro řešení sporů v rámci civilního soudního řízení zavedeno sdílené důkazní břemeno. Osobní působnost se navrhuje co nejširší, tj. všichni zaměstnanci v pracovněprávním vztahu či služebním poměru. Odmítnut byl návrh tzv. komplexní právní úpravy v podobě speciálního zákona, který by z hlediska systematiky a konzistentnosti právního řádu nebyl vhodný ani účelný. Při konstrukci variant byl brán zřetel i na fakt, že nelze oznamovatele extenzivně zvýhodňovat oproti jiným zranitelným skupinám zaměstnanců. Dále vyzdvihla, že předložený návrh využívá stávajících institutů a procesů právního řádu a zachovává jeho hodnotovou vyváženost. Z hlediska nákladů veřejných rozpočtů se jedná o neutrální návrh. Z hlediska pracovněprávní ochrany navrhované řešení představuje zlepšení postavení oznamovatelů protiprávní jednání, nikdy však nelze zajistit ochranu absolutní. Závěrem uvedla, že je materiál předkládán se 4 rozpory:

- Českomoravská konfederace odborových svazů odmítá návrh jako celek.
- Ministerstvo financí považuje navrhované řešení v obou variantách nedostatečné, neboť nepřináší účinnou ochranu oznamovatele trestného činu, a proto požaduje nový zákon, který musí přinést takové řešení, které oznamovatele trestného činu účinně ochrání již od podání samotného trestního oznámení
- Ministerstvo obrany odmítá nutnost legislativního řešení ochrany oznamovatelů, neboť problém spočívá zejména v nedostatečném vymáhání současných právních norem, a proto navrhuje materiál stáhnout z projednávání.
- Místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace požaduje vypracování varianty samostatného zákona, který bude problematiku řešit komplexně (požadováno je zejména zakotvení preventivních opatření, bránících oznamovatele před pracovněprávními postihy, a zavedení určitého systému právní pomoci, která by oznamovatelům sloužila jako podpůrný prostředek v předsoudní i soudní fázi řešení sporu).

V 09:55 h přišel David Ondráčka.

V rámci diskuze vystoupil Ondřej Závodský, náměstek ministra financí pro řízení Sekce Majetek státu, který připomněl, že při sestavování koaliční smlouvy to byl právě on, který prosazoval skutečně účinnou ochranu oznamovatelů, tj. takovou, aby zaměstnanci nemohli být likvidováni v rámci pracovněprávního vztahu. Dále ozřejmil připomínku Ministerstva financí, ze které vyplývá, že dle Ministerstva financí materiál předložený ministrem Dienstbierem přináší jakousi rehabilitaci oznamovatele poté, co ze svého pracoviště odejde, avšak zcela postrádá vlastní ochranu, když se dotyčný rozhodl oznámit protiprávní jednání (zejména nehospodárné nakládání s veřejným majetkem). Účinná ochrana totiž má spočívat v tom, aby nemohl být zlikvidován, aby nedocházelo k mobbingu či bossingu, aby mu nebyl znemožněn přístup k informacím apod.

Jiří Dienstbier nejprve namítl, že je velmi nešťastné, když koaliční partner předloží vlastní poslanecký legislativní materiál, aniž by to předem jakkoli konzultoval s vládou určeným členem

vlády, kterému mu byl tento úkol svěřen do gesce. Kdyby se tak stalo, mohly být některé připomínky zapracovány do vládního materiálu. Za nepřínosný považuje návrh, aby status oznamovatele udělovalo státní zastupitelství a do určité míry předem posuzovalo míru viny na oznamovaném jednání. Navíc není správné, aby do soukromoprávního vztahu mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem vstupoval Úřad práce, který v této rovině nemá žádné kompetence. Závěrem uvedl, že jeho návrh může působit dostatečně preventivně; nicméně ani tento návrh nezabrání šikaně zaměstnance, pokud se zaměstnavatel rozhodne ho šikanovat – zaměstnanec bude mít ale díky sdílenému důkaznímu břemeni lepší postavení.

David Ondráčka sdělil své připomínky. Předně vyzdvihl, že je nešťastné, aby se předmětná problematika stala politickým tématem a byly předloženy dva protinávry vedle sebe. Zásadní je, že se zde bude deklarovat vůle chránit oznamovatele. Kritické poznámky uvedl k tomu, že je ochrana oznamovatelů poskytována až u soudu, tj. není mu poskytnuta ochrana ve chvíli etického dilematu, zda oznámit či nikoli, a že zde chybí silnější motivace zaměstnance (finanční či jiná) oznámit protiprávní jednání, když na něj narazí. Absentuje rovněž poradenství oznamovatele, které je třeba po vzoru zahraničních úprav budovat. K poslaneckému návrhu sdělil, že není správné, že jsou vyjmenovány konkrétní trestné činy a nikoli např. i správní delikty (oznamovatel nemusí být právně erudován, zda má podat trestní oznámení). Závěrem uvedl, že ani jeden z návrhů není ideální a že by ambice mohla být ještě širší či hlubší.

Irena Bartoňová Pálková doplnila, že poslanecký návrh nepovažuje za možný (Hospodářská komora ČR požadovala jeho stažení). Za Hospodářskou komoru ČR by ráda, aby se existující pravidla více dodržovala a efektivně vymáhala, než aby byly zaváděny nové věci do legislativy. K tomu Jiří Dienstbier doplnil, že jeho návrh nezavádí nové povinnosti, ale procesně řeší lepší vymáhání stávajících povinností.

Veronika Kramaříková uvedla, že sekce místopředsedy vlády Pavla Bělobrádka odmítla poslanecký návrh jako celek pro zásadní vady jak návrhu, tak procesu projednávání. Proto trvá na tom, aby byl navržen samostatný zákon a aby se rozpracovala celá problematika od začátku (aby osoba byla chráněna před tím, než začne soudní řízení).

Karel Gargulák uvedl, že spolek Oživení se neztotožňuje s argumenty a variantami navrženými ve vládním materiálu, protože postrádá komplexní řešení problému. Za vadu považuje, že jsou diskutovány jen varianty, nikoli samotné řešení. Stanovisko k poslaneckému návrhu Oživení nevydalo, ale návrh považuje za nekvalitní, považuje je za málo ambiciózní z hlediska výčtu možných chráněných oznamovaných jednání, avšak za pozitivní považuje, že návrh se snaží problematiku řešit komplexněji (hmotněprávní i procesně).

Janusz Konieczny uvedl konkrétní případ z minulého týdne, kdy oznamovatel v odvolacím řízení vyhrál soudní spor, kdy soud zneplatnil výpověď z pracovního poměru. Vítězství bylo mj. založeno na tom, že se oznamovatel obrátil na Nadační fond proti korupci, kde mu poskytli právní a finanční pomoc (předtím se oznamovatel radil na ministerstvech, kde mu sdělili, že má šanci na úspěch malou). Přimlouval se proto o ochranu ex ante, nikoli až ex post.

Jiří Pavlík uvedl, že Nejvyšší státní zastupitelství dlouhodobě podporuje ochranu oznamovatelů. Deficit vidí v ochraně pracovněprávní. Legislativně se Nejvyšší státní zastupitelství nepřiklání k žádné variantě – obě si dokáže představit jako funkční. Rovněž sdělil, že je třeba ochranu poskytovat průběžně, nikoli jen ex post. Poslanecký návrh, byť se textově dotýká soustavy státních zastupitelství, nebyl s Nejvyšším státním zastupitelstvím diskutován (kromě velkého množství legislativních chyb návrh není provázán na trestní řád).

Jiří Dienstbier doplnil, že nikoli všechny navrhované aspekty je možno řešit legislativně – například podpora či právní pomoc, kdy zakotvení stačí na exekutivní úrovni (dotační titul pro neziskové

organizace). Poslanecký návrh ukazuje, že zhmotnění ideje poskytovat ochranu komplexní a již ex ante, je složité do právního textu zakomponovat.

Ondřej Závodský komentoval připomínky některých připomínkových míst – Českomoravská konfederace odborových svazů je zásadně proti jakékoli úpravě, přičemž právě odboráři jsou podle zákoníku práce nadstandardně chráněni přívolením odborových svazů. Ondřej Závodský upozornil na zahraniční zkušenosti, které ukazují, že jde o problém celospolečenský. Ve věci výčtu trestných činů uvedl, že kdyby bylo pamatováno na všechna protiprávní jednání, mohla by být ochrana lehce zneužita. Legislativní vady nevidí tak nepřekonatelné – mělo by být snadné je překonat pomocí pozměňovacích návrhů. K vládnímu materiálu uvedl, že ani jedna varianta nenaplnuje zadání koaliční smlouvy – účinnou ochranu, nikoli pouhou následnou rehabilitaci.

Dalibor Fadrný reagoval na některé připomínky – materiál obsahuje velmi podrobnou analytickou část, ve které jsou uvedeny všechny více či méně představitelné/myslitelné varianty řešení ochrany. Nejproblematictější je zákaz výpovědi, který naráží na skutečnost, že oznámení může být zneužíváno (je třeba dbát i na ochranu oznámeného, pokud nebylo oznámení učiněno v dobré víře). Druhá, již realizovatelná, varianta ochrany spočívá v opatření, kdy by ke každému úkonu zaměstnavatele vůči oznamovateli byl potřebný souhlas externího subjektu – který orgán by to ale měl být? Takový orgán v ČR neexistuje. Proto byla navržena třetí varianta – preventivní opatření včetně deklarace zájmu státu chránit oznamovatele. Chráněna mají být oznámení protiprávního jednání, nikoli jen trestných činů. K právnímu poradenství uvedl, že je neúčelné vytvářet nový orgán, když velké zkušenosti mají neziskové organizace – tento model by měl být zachován. Závěrem svého slova zopakoval další vývoj materiálu, bude-li vládou schválen.

Karel Gargulák odmítl argument, že by ochrana mohla být zneužívána – to by mělo být ponecháno na orgánu, který přijímá podnět, resp. by měl ochranu poskytnout, zda řádně vyhodnotí oprávněnost oznámení. Dále opět poukázal na potřebnou pomoc ex ante, protože po výpovědi ze zaměstnání běžný člověk musí živit rodinu, platit hypotéku apod. a již mu nezůstávají finanční prostředky na soudní řízení. Velmi těžko se kvantifikuje počet úspěšných příkladů, ale kvantifikovat se dá množství finančních prostředků, které díky včasnému oznámení mohou být zachráněny.

Zdeněk Mandík, ředitel legislativního odboru Svazu měst a obcí ČR, argumentoval, že celý problém s whistleblowingem vyplývá z leckdy neúměrné délky soudních řízení (trestních či pracovněprávních). Pakliže by soudy rozhodovaly rychle, Opatření pro ochranu by nebyla tolik potřebná. K předřečníku dodal, že když se na jedné straně ochrana přidává, na druhé straně se musí ubrat a vždy to bude stát nějaké finanční prostředky.

Janusz Konieczny sdělil své zkušenosti a na konkrétních případech oznamovatelů uvedl praktické dopady, pokud bude mít oznamovatel řádnou ochranu od počátku. Současně je třeba, aby existovala instituce, která oznamovateli přizná status oznamovatele. Dále poukázal na vymahatelnost práva, kdy např. jeden soud přijal tajně pořizenou nahrávku a jiný nikoli.

Jiří Dienstbier vznesl doplňující otázku – kdo, na základě jakých podmínek a s jakými důsledky má přiznávat status oznamovatele. Janusz Konieczny uvedl například veřejného ochránce práv, který to ovšem z podstaty věci odmítá. Může to být dle Janusze Konieczneho ale i státní zástupce. Zdeněk Mandík namítl, že státní zástupce podává obžalobu a dohlíží nad průběhem trestního řízení, takže už je v brzké fázi přesvědčen o tom, že se trestný čin stal. Bude se tak přiznáním statusu oznamovatele předjímat závěr trestního řízení? Podstatou je vymahatelnost práva, nikoli zavádění nových mechanismů pro konkrétní případy.

Kateřina Slezáková doplnila, zda by přiznání statusu oznamovatele měla relevantní účinek, protože než by mohl být status přiznán na základě relevantních informací, stejně by zaměstnavatel mohl činit úkony bez omezení.

Jan Štern vyjádřil obavu, že by na jedné straně sice existovala potřebná ochrana oznamovatelů, ale na druhé straně by mohl vzniknout národ oznamovatelů, který by byl nepostižitelný.

Karel Gargulák rozporoval, že by měla vzniknout privilegovaná vrstva osob, protože odpovědnost za přiznání statusu oznamovatele by ležela na orgánu, který by jej přiznával. Vyjmenoval řadu institucí nebo organizací, které by mohly tento status přiznávat, ale vždy se narazí na skutečnost, že to ti dotyční odmítnou.

David Ondráčka se dotazoval na další postup, zda je návrh prosaditelný ještě v tomto volebním období. Jiří Dienstbier avizoval složitější projednávání materiálu na schůzi vlády, ale vyjádřil přesvědčení, že by alespoň minimalistická varianta měla být prosazena, aby mohlo být pracováno na paragrafovém znění. Současně bude dále pokračovat ve své činnosti Pracovní komise předsedy Rady k ochraně whistleblowingu.

Jiří Dienstbier nechal hlasovat o návrhu usnesení:

➤ **Usnesení č. XI/2**

Rada vlády pro koordinaci boje s korupcí bere na vědomí materiál „*Návrh Alternativ legislativního řešení ochrany oznamovatelů*“ předložený vládě k projednání.

15 PRO: Dienstbier, Kramaříková (náhradnice za Bělobrádka), Homola (náhradník za Pelikána), Vyhnánek (náhradník za Babiše), Pavlík (náhradník za Zemana), Mitáček (náhradník za Murína), Divincová (náhradnice za Vilda), Přidal (náhradník za Šabatovou), Bartoňová Pálková (náhradnice za Dlouhého), Mandík (náhradník za Lukla), Gargulák (náhradník za Kameníka), Sciskalová, Ondráčka, Štern, Konieczny

0 PROTI

0 ZDRŽEL SE

Usnesení bylo přijato.

V 11:00 h odešel Tomáš Vyhnánek.

3. Vyhodnocení zkoušek spolehlivosti – analýza pro případné rozšíření zkoušek na další osoby působící v orgánech veřejné moci

Jiří Dienstbier uvedl, že byl ředitelem Generální inspekce bezpečnostních sborů Michalem Murínem požádán o projednání materiálu „*Vyhodnocení zkoušek spolehlivosti – analýza pro případné rozšíření zkoušek na další osoby působící v orgánech veřejné moci*“.

Ivo Mitáček, náhradník za ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS), blíže představil samotný materiál, který navazuje na komplexní vyhodnocení projednané vládou usnesením vlády ze dne 9. července 2014 č. 541, a výsledky připomínkového řízení. Připomněl historii zavedení tohoto nástroje Inspekce Policie ČR, jeho následného rozšíření na příslušníky a zaměstnance Vězeňské služby ČR, Celní správy ČR a GIBS samotné a podstatu využití tohoto nástroje (uvedl, že se v žádném případě nejedná o provokaci.). Samotný materiál se 5 základními tematickými okruhy (variantami řešení a návrhy k okruhu dotčených osob, orgánem odpovědným za provádění zkoušek spolehlivosti, legislativním řešením zkoušky spolehlivosti, ekonomickým hlediskem a právním řešením zkoušek spolehlivosti do budoucna). Dle GIBS se jedná o unikátní nástroj v prevenci boje s korupcí (praxe potvrdila, že samotná legislativní úprava od prvních dnů podporuje svou podstatou proces tzv. generální prevence – tedy obavy, že příslušníci a zaměstnanci sborů mohou být kdykoliv v rámci své služební nebo pracovní činnosti podrobeni zkoušce spolehlivosti; odstrašující účinek je spatřován především ve skutečnostech mimořádně obtížného odhalení provedení samotné zkoušky, tj. navození zcela běžné situace, a zároveň

v možnosti využít jiného subjektu pro provedení zkoušky). Nicméně dosavadní sedmiletá praxe a zkušenosti s aplikací zkoušky spolehlivosti mezi určené příslušníky a zaměstnance dotčených bezpečnostních sborů nelze považovat za dostatečnou pro rozhodné určení dalšího rozšíření samotného institutu zkoušek spolehlivosti směrem k dalším osobám působících v orgánech veřejné moci (teprve v posledních několika málo letech nabývají právní moci rozhodnutí příslušných soudů řešících jednotlivé kauzy, a postupně tak vzniká judikatura k výkladu pojetí zkoušek spolehlivosti v oblasti trestního řízení; doposud neproběhlo žádné odvolací řízení ve správní oblasti). Zároveň nebyly zkoušky spolehlivosti dostatečně využity v celé šíři podmínek jednotlivých bezpečnostních sborů.

Dále uvedl organizační zabezpečení zkoušek spolehlivosti a skutečnost, že i samotní příslušníci GIBS neznají své kolegy, kteří zkoušku realizují. Komentoval jednotlivé popsání varianty a důvod, proč je navrhována varianta 2, tedy zachování stávající osobní působnosti, avšak je třeba personálně a materiálně podpořit oddělení realizující zkoušky spolehlivosti (dosavadní praxe totiž dosáhla svých limitů proveditelnosti, přičemž zdaleka nebyly vyčerpány všechny možnosti nebo oblasti využitelnosti nástroje zkoušky spolehlivosti; další praxe bude mít vyšší vypovídací hodnotu a nabyté zkušenosti budou lépe zúročeny; nejde jen o samotný počet prováděných zkoušek, ale především o nové scénáře, prostředí provádění zkoušek spolehlivosti a o nové oblasti navozených situací). Poprvé byl materiál o zkouškách spolehlivosti předložen do připomínkového řízení všem relevantním připomínkovým místům (58), přičemž 97 % připomínkových míst, které reagovala, souhlasí s variantou 2, jedno připomínkové místo požaduje variantu 1 a jedno připomínkové místo navrhlo zkoušky spolehlivosti zcela zrušit. Dále blíže přiblížil v obecné rovině finanční náročnost zabezpečení zkoušky spolehlivosti.

V diskusi vystoupil Karel Gargulák, který se dotazoval na počet inspektorů, kteří aktuálně zkoušky spolehlivosti provádějí. Ivo Mitáček sdělil, že tato informace podléhá utajení. Dále se dotazoval na výpočet případného zřízení nového úřadu. Jedná se o kvalifikovaný odhad vycházející ze zkušeností zřízení nového úřadu s potřebným počtem zaměstnanců.

Jiří Dienstbier nechal hlasovat o návrhu usnesení:

➤ **Usnesení č. XI/3**

Rada vlády pro koordinaci boje s korupcí doporučuje vládě schválit materiál s názvem „*Vyhodnocení zkoušek spolehlivosti – analýza pro případné rozšíření zkoušek na další osoby působící v orgánech veřejné moci*“ v předloženém znění, tj. podporuje variantu spočívající v personálním a materiálním posílení Generální inspekce bezpečnostních sborů ve výši cca 20 mil. Kč ročně.

12 PRO: Dienstbier, Kramaříková (náhradnice za Bělobrádka), Homola (náhradník za Pelikána), Pavlík (náhradník za Zemana), Přidal (náhradník za Šabatovou), Bartoňová Pálková (náhradnice za Dlouhého), Mandík (náhradník za Lukla), Gargulák (náhradník za Kameníka), Sciskalová, Ondráčka, Štern, Konieczny

0 PROTI

2 ZDRŽEL SE: Mitáček (náhradník za Murína), Divincová (náhradnice za Vilda)

Usnesení bylo přijato.

4. Návrh Akčního plánu České republiky Partnerství pro otevřené vládnutí (OGP) na období let 2016 až 2018

Jiří Dienstbier uvedl materiál a sdělil, že projednávání materiálu na jednání Rady je dle metodiky Partnerství pro otevřené vládnutí (OGP) pro přípravu národních akčních plánů součástí tzv. veřejných konzultací. Rada má dle této metodiky postavení tzv. Multi-stake Fora.

Kateřina Slezáková blíže představila materiál a sdělila, že je na jednání Rady předkládán bez rozporu. Připomněla institucionální stránku OGP, jehož cílem je transformace státních institucí na více otevřené, efektivní a odpovědné. Třetí Akční plán vznikl na základě otevřených konzultací s veřejností, jednotlivými ministerstvy, zájmovými skupinami, neziskovými organizacemi i akademickou obcí a oproti minulým akčním plánům obsahuje více závazků přispívajících k otevřenosti a efektivnosti státní správy. Závazky navrhované v Třetím Akčním plánu reagují na 4 z celkových 5 tzv. velkých výzev iniciativy OGP – zlepšování veřejných služeb, zvyšování veřejné integrity, hospodárnější nakládání s veřejnými zdroji a nově vytváření bezpečných komunit. Všechny závazky mají svým obsahem vliv na občanskou společnost, což je také jedna z podmínek iniciativy OGP. Konkrétní závazky:

- implementace zákona o státní službě,
- otevření prioritních datových sad veřejné správy a jejich doplnění na základě veřejných konzultací,
- podpora rozvoje ekosystému otevřených dat veřejné správy ČR,
- vytvoření Národní strategie otevřeného přístupu k vědeckým informacím na léta 2016–2020,
- podpora dobrovolnictví,
- posilování bezpečnosti na místní úrovni.

V diskusi vystoupil Karel Gargulák, který za Oživení považuje materiál za málo ambiciózní, protože se jedná o závazky, které vláda stejně plní na základě jiných svých závazků; OGP je vizionářské fórum, čehož Třetí Akční plán nedosahuje.

František Kučera, Oddělení boje s korupcí ÚV ČR, uvedl, že materiál je spíše podpůrný, nikoli inovativní. Sdělil, že se dne 2. června 2016 uskutečnilo jednání s představitelkou OGP Support Unit paní Helen Turek, která tento plán ocenila jako kvalitní a zaměřený na měřitelné výstupy, tj. dle OGP směřuje správným směrem.

Jiří Dienstbier nechal hlasovat o návrhu usnesení:

➤ **Usnesení č. XI/4**

Rada vlády pro koordinaci boje s korupcí doporučuje vládě schválit materiál „*Návrh Akčního plánu České republiky Partnerství pro otevřené vládnutí (OGP) na období let 2016 až 2018*“ v předloženém znění.

Hlasování:

13 PRO: Dienstbier, Kramaříková (náhradnice za Bělobrádka), Homola (náhradník za Pelikána), Pavlík (náhradník za Zemana), Mitáček (náhradník za Murína), Divincová (náhradnice za Vilda), Přidal (náhradník za Šabatovou), Bartoňová Pálková (náhradnice za Dlouhého), Mandík (náhradník za Lukla), Sciskalová, Ondráčka, Štern, Konieczny

1 PROTI: Gargulák (náhradník za Kameníka)

0 ZDRŽEL SE

Usnesení bylo přijato.

5. Organizační změny v působnosti Policie ČR

Jan Štern otevřel otázku zamýšleného sloučení Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ) a Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality (ÚOKFK), což vyvolalo mj. velkou politickou debatu. Uvedl, že v historii docházelo k likvidaci útvarů či osob, které vykazovaly úspěchy ve své činnosti, právě díky reorganizacím a optimalizacím. Sdělil, že poměrně ostře reagovali i státní zástupci a žádali, aby byli zapojeni do diskuze, aby byla s nimi záležitost

koordinována. Vyjádřil nesouhlas s tím, že nejde o personální věc, ale o organizační/systémovou – naopak, je třeba personalizovat, protože výsledky mají konkrétní osoby.

V rámci diskuze vystoupila Romana Divincová, která v zastoupení ředitele ÚOKFK plk. Jaroslava Vilda nesouhlasí s tvrzením Jana Šterna, protože ÚOKFK má daleko méně příslušníků než ÚOOZ a naopak má větší úspěchy v boji s korupcí než ÚOOZ. K problematice reorganizace nemá žádné informace, neboť ředitel ÚOKFK, vedoucí odborů a vedoucí expozitur mají souběžně s jednáním Rady dne 9. června 2016 jednání u policejního prezidenta, kde se pravděpodobně dozví novou koncepci.

Jiří Dienstbier doplnil, že ani on jako člen vlády nemá více informací a ač by se mohlo jednat o sebe perfektnější záměr, jeho prezentace je dosud nedostatečná.

Jiří Pavlík sdělil, že nejvyšší státní zástupce také nemá bližší informace či analýzy odůvodňující tento krok, a proto nejvyšší státní zástupce napsal dopis předsedovi vlády. Obavu má zejména nad dokončením neuzavřených kauz.

David Ondráčka vyjádřil obavu nad zamýšlenou reorganizací, a to s ohledem na spěch, kterým má dojít k reorganizaci, a včasné neprojednání zamýšlené reorganizace alespoň s příslušnými útvary ze strany ministra vnitra. Kdyby byla záležitost s pomocí analýz včas diskutována, zřejmě by i politická reprezentace brzy dospěla k závěru, že to může být výborný záměr, nicméně takto se situace akorát vyhrotí a dojde k rozkolísání vyšetřovacích týmů.

Janusz Konieczny se dotazoval, zda může Rada vyjádřit znepokojení nad tím, jak probíhá reorganizace Policie ČR, protože ta působí velmi účelově, a to aniž by Rada jakkoli posuzovala další okolnosti zamýšleného sloučení.

Zdeněk Mandík deklaroval svůj postoj k tomu, že se nemůže vyjádřit k tomu, co členové Rady znají z tisku, nikoli na základě podkladů. Navíc Rada je poradním orgánem vlády, proto by neměla pracovat jen na základě informací z médií.

Janusz Konieczny přesto trval na vyjádření stanoviska Rady k tomuto tématu. Nejde o to, zda to je správně či nikoli, ale o to, za jakých okolností je tento zásadní krok v organizaci Policie ČR činěn.

Karel Gargulák se dotazoval, zda alespoň bezpečnostní sbory vědí, zda existuje analýza či jiný podklad pro reorganizaci. Romana Divincová odpověděla, že tuto informaci nemá, že ÚOKFK materiál (pokud existuje) nepředkládalo a ani se nepodílelo na jejím vzniku.

Jiří Dienstbier nechal hlasovat o návrhu usnesení, který formuloval Jan Štern:

➤ **Návrh usnesení**

Rada vlády pro koordinaci boje s korupcí vyjadřuje znepokojení nad způsobem, kterým je připravována a prezentována v médiích zásadní reorganizace Policie ČR.

Hlasování:

5 PRO: Pavlík (náhradník za Zemana), Ondráčka, Gargulák (náhradník za Kameníka), Štern, Konieczny

2 PROTI: Homola (náhradník za Pelikána), Mandík (náhradník za Lukla)

7 ZDRŽEL SE: Dienstbier, Kramaříková (náhradnice za Bělobrádka), Mitáček (náhradník za Murína), Divincová (náhradnice za Vilda), Přidal (náhradník za Šabatovou), Bartoňová Pálková (náhradnice za Dlouhého), Sciskalová

Usnesení nebylo přijato.

6. Různé

V rámci bodu různé se Janusz Konieczny dotazoval k metodice rozkrývání vítězů veřejných zakázek. Petr Hrazdil z Ministerstva pro místní rozvoj tuto informaci nemá, ale zajistí ji a předá tajemníkovi Rady s tím, že tato bude následně distribuována členům Rady.

Karel Gargulák se dotazoval na možnost vyjádření Rady k poslaneckým návrhům. Jiří Dienstbier vysvětlil postavení Rady a procesní načasování eventuálních stanovisek pro vládu ve chvíli, kdy je vláda předsedou Poslanecké sněmovny požádána o stanoviska.

Jiří Dienstbier vyzval členy Rady, aby v termínu do 30. června 2016 zaslali tajemníkovi Rady své návrhy na preferované protikorupční opatření, která budou zohledněna při přípravě Akčního plánu boje s korupcí na rok 2017.

Závěrem Jiří Dienstbier informoval členy Rady, že příští jednání Rady se uskuteční v září 2016 (termín bude upřesněn) a poděkoval členům Rady za aktivní účast a jednání ukončil v 11:56 h.

V Praze 8. července 2016

Zapsal: Jan Horník

Schválil: Jiří Dienstbier, v. r.

Příloha: Výsledky hlasování per rollam k návrhu stanoviska Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, (oblast odměňování členů zastupitelstev územních samosprávných celků)
(Hlasováno od 30. května 2016 do 6. června 2016)

Výsledek hlasování:

11 PRO: Babiš, Bělobrádek, Dienstbier, Chovanec, Hašek, Murín, Pelikán, Sciskalová, Šabatová, Štern, Zeman

0 PROTI

0 ZDRŽEL SE

6 NEHLASOVAL: Dlouhý, Franc, Lukl, Kameník, Soukenka, Vild

Stanovisko **bylo přijato.**